

Rechtbank
van
Eerste Aanleg
Veurne
zevende kamer

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne, zevende kamer, wijzend in burgerlijke zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

AR: nr.08/532/A

IN DE ZAAK VAN:

in zijn hoedanigheid van Gewestelijke
Stedenbouwkundige Inspecteur, bevoegd voor de Provincie
, met kantoor

Eiser, met als raadsman Meester , advocaat te

TEGEN:

wonende te

Verweerder, met als raadsman Meester advocaat te

VONNIST DE RECHTBANK ALS VOLGT:

1. Rechtspleging

De rechtbank heeft het dossier van de rechtspleging gezien, in het bijzonder:

- het exploit van dagvaarding betekend op 28.08.2008;
- de beschikking dd. 27.01.2010 waarbij een plaatsbezoek werd bevolen;
- het proces-verbaal van afstapping ter plaatse dd. 09.02.2010;
- het tussenvonnis van 09.02.2011 waarbij de zaak naar de bijzondere rol werd verzonden in afwachting van de uitspraak van het Grondwettelijk Hof betreffende een prejudiciële vraag, aldaar gekend onder het rolnummer , gesteld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk bij vonnis van 08.06.2010, en waarbij aan partijen de gelegenheid werd geboden standpunt in te nemen na dit arrest;

- het tussenvonnis van 21.12.2011 waarbij de debatten werden heropend teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent het element visuele schade (binnen de dorpskern);
- de (synthese)conclusies van partijen;
- de overtuigingsstukken van de partijen;

De rechtbank heeft op de openbare terechtzitting van 23.05.2012 de debatten hernomen, gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel na de tussenvonnissen dd. 09.02.2011 en 21.12.2011, de partijen gehoord, daarna de debatten gesloten en de zaak in beraad genomen.

De rechtbank heeft toegezien op de naleving van de artikelen 2 en volgende van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

2. Feiten (samenvatting)

Wat betreft het feitenrelaas, het overzicht van de vorderingen en standpunten van partijen, verwijst de rechtbank naar het gestelde in de tussenvonnissen van 09.02.2011 en 21.12.2011.

3. Beoordeling

a.) Herstelvordering

Bij tussenvonnis van 21.12.2011 heropende de rechtbank de debatten teneinde partijen toe te laten standpunt in te nemen omtrent het element visuele schade (binnen de dorpskern). De rechtbank overwoog hierbij dat het element visuele schade diende beoordeeld te worden in zijn context, namelijk de bestaande dorpskern en niet binnen het kader van zijn naaste omgeving, of het landelijk beschermd gebied. De rechtbank was hierbij van oordeel dat ieder argument aangaande de beoordeling van de visuele schade in het kader van het landelijk beschermd gebied irrelevant is en geen basis kan zijn om de vordering van eiser toe te kennen.

De rechtbank overwoog dat het bestaan van een tijdelijke vergunning voor de zendmast niet dienend is nu het bestaan van een dergelijke vergunning, geen rechten schept voor de toekomst. De rechtbank overwoog echter verder dat de woning van verweerder, waarbij de kwastieuze antenne staat, binnen de bebouwde kom (dorpskern) van de deelgemeente Lampernisse ligt en dat mensen in dorpskernen antennes plaatsen. Radioamateurs doen dit dan ook binnen de woongebieden waar zij wonen. De woning van verweerder ligt aan de grens van de dorpskern, wat niet wil zeggen dat de regels van het omliggend beschermd landelijk gebied daarom van toepassing zijn.

De rechtbank -in zijn huidige samenstelling- is gebonden door deze en overwegingen, waaruit volgt dat de antenne niet hinderlijk is nu ze een gevolg is van de normale bewoning van een dorpskern. De rechtbank dient bovendien vast te stellen dat eiser na dit tussenvonnis geen conclusie heeft neergelegd waarin het eventueel hinderlijk of schadelijk karakter nader aangetoond of gespecificeerd wordt. Op grond van de overwegingen zoals weergegeven in het tussenvonnis van 21.12.2011 komt de rechtbank tot het eindoordeel dat er geen schade is aan de ruimtelijke ordening en de herstellvordering aldus als ongegrond moet worden afgewezen.

b.) Gerechtskosten, voorlopige tenuitvoerlegging en kantonnement

De hoofdvordering van eiser wordt in huidig vonnis afgewezen. Gelet op deze uitkomst van het geding is eiser de in het ongelijk gestelde partij die veroordeeld wordt tot de kosten van het geding (art. 1017 lid 1 Ger.W.) met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding die door verweerder begroot wordt op 1.320,00 euro. Evenwel, gelet op de arresten van het Grondwettelijk Hof van 01.09.2009 en 18.05.2011 en het Cassatiearrest van 24.05.2011, zoals aangehaald door eiser wordt de door verweerder gevorderde rechtsplegingsvergoeding afgewezen als ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

BESLIST DE RECHTBANK, op tegenspraak,

Verklaart de vordering van eiser ontvankelijk maar ongegrond.

Veroordeelt eiser tot de kosten van de procedure, aan zijn zijde niet te bepalen aangezien deze kosten ten laste van deze partij blijven, en aan de zijde van verweerder bepaald op nihil.

Uitgesproken in openbare terechtzitting van vijf september tweeduizend en twaalf.

Aanwezig: _____, alleenzetelend rechter, voorzitter zevende
kamer en _____, afgevaardigd griffier.